

Politika, bolezen moja

Gledališka skupina kulturnega društva Pekre-Limbuš je v četrtek, 10. marca, v kulturnem domu Šentjur občinstvo navdušila s komedijo Toneta Partljiča *Politika, ljubezen moja*. Partljič, ki je pri predstavi sodeloval tudi kot režiser, se je predstave udeležil kot gost.

Kriza odnosov v družini Smuk

Ivan in Ivana Smuk sta upokojeni par, ki sanja, da bo po upokojitvi zaživel na novo. Pričakujeta, da hosta proste dni izkoristita zase, za svoje konjičke in družino. A že na družinskem slavlju ob upokojitvi spoznata, da ne bo šlo tako gladko. Ivan je užaljen, saj se v službi po 40 letih dela od njega niso niti poslovili ali mu rekli hvala. Ivana pa pričakuje nova doživetja, nova znanja, želi si tudi, da

bi njen mož opazil kakšen kilogram manj. On pa v pisma bralcev stresa ogorčenost nad položajem upokojencev in se ne zmeni zanjo, zato se Ivana pridruži univerzi za tretje življenjsko obdobje. Tudi njuni hčeri nista zadovoljni, mlajša se pridruži skupnosti Hare Krišne in zaupa »namišljenemu«*»guruju, starejša pa nenehno čaka na svojega moža, ki je na mesto pred ženo prav tako postavil politiko. Simpatična in naivna gospodinjska pomočnica Micka pa je preveč zaupljiva do moških, zato je kaznovana s*

plavim očesom, naposled pa še z neželjeno nosečnostjo. Zgodi se prava kriza medčloveških odnosov v družini. V želji po novih doživetjih so se vsi odtujili drug od drugega. Ivana je nasledla učitelju aerobike, ki je v njej videl le denar. Ivan je preveč zapal svoji profesorici retorike, ki svojih storitev ni ponujala samo njegovi politični stranki. Tudi hčerki se znajdetta v slepi ulici - namišljeni guru izgine z denarjem članov skupnosti Hare Krišna, starejša hči pa še vedno čaka moža, ki ji nikoli ni na raz-

polago. Kot je o svoji predstavi dejal Partljič, so junaki ob koncu predstave v resnici spet na začetku: »Morali bodo na novo iskati smisel in boljše medsebojne odnose.« Člani Kulturnega društva Pekre-Limbuš so predstavo odigrali prepričljivo. Navdušili so tudi s simpatičnim štajerskim naglasom in dikcijo Micke izpod Haloz ter posrečeno kostumografijo. V januarju in februarju 2011 si je njihovo uprizoritev ogledalo več kot 1500 ljubiteljev komedije. (V. T.)

Knjižni prvenec Vladka Begana

Vladko Began je v sredo, 9. marca, v dvorani Razvojnne agencije Kozjansko predstavil svojo knjigo z naslovom *Resnica in Cerkev se izključujeta. Na predstavitvi je pojasnil, da to ni knjiga o veri, temveč knjiga o Cerкви kot o instituciji, njenih nezakonitih dejanjih in zelo spornem cerkvenem nauku, ki je v marsičem nasproten tistemu, kar je učil Jezus iz Nazareta.*

Je Cerkev krščanska?

Began je pravnik iz sosednje občine Šmarje pri Jelšah. Je tudi pravni zastopnik Društva za zaščito ustave in žrtev Cerkve in varuh pravic živali pri Društvu za osvoboditev živali in njihove pravice. Njegova knjiga je izšla konec lanskega leta v samozaložbi. Eno osrednjih vprašanj, ki si jih avtor v knjigi zastavlja, je, ali si Cerkev res zasluži naziv krščanska? Odgovore na to vprašanje išče v poglavjih o cerkveni pedofiliji, nasilnem cerkvenem nauku do otrok, prisilnem krstu dojenčkov, bogastvu cerkve, ponarejanju Biblije, njenem negativnem vplivu na družbo, cerkvenih prekletstvih in podobno. Began je v knjigi razmišljal o tem, kaj pomeni Biblija v naši družbi. Omenil je, da je v Združenih drža-

vah Amerike, kjer je Cerkev ločena od države, Biblija navzoča v vsakem domu. Podobno je v zahodni Evropi in v drugih delih sveta. Poudaril je, da je v Bibliji mnogo zelo dobrih stvari, na drugi strani pa ogromno krvi. »Stara zaveza poziva k ubijanju, mučenju, uničevanju, žrtvovanju živali,«*je dejal in naštel njene dele, ki so med drugim po njegovem mnenju podlaga pogromu proti čarovnicam, nestrpnosti do homoseksualcev, prešuštnikov in tistih, ki ne poslušajo duhovnika. Omenjeni deli iz Stare zaveze pa so, kot je dejal Began, v nasprotju z eno izmed božjih zapovedi – ne ubijaj.*

Began: »Krst dojenčkov je protiušten!«

»Ko pogledamo v zgodovino Cerkve, se vprašamo, ali ni v Cerкви velika združba nevarnih in patoloških ljudi. Vidimo inkvizicijo, križarske vojne, pomor Judov, pomor staroselcev ob osvajanju Amerike, trgovino s sužnji in podobno,«*je naštel Began. Omenil je verske vojne krščanskega sveta proti državam, v katerih prevladuje drugačna veroizpoved. Do-*

ta knil se je tudi slabega odnosa Cerkve do živali in dejal, da Stara zaveza opisuje grozotne žrtve živali, ki so jih duhovniki namenili Bogu. Kot je pojasnil, tudi Stara zaveza določa, da je živali dovoljeno ubiti za prehrano, oblačila, lahko se jih ima za razvedrilo in se jih lovi.

Began je prepričan, da je Cerkev ponarejala Biblijo, kar po njegovem mnenju dokazujejo kontradiktornosti v besedilih. Hieronim naj bi Biblijo spremenil na 3500 mestih.

V svoji knjigi je Began poglavje posvetil tudi bogastvu Cerkve. »Cerkev ima povsod po svetu več tisoč milijard evrov vredno premoženje. Tudi v Sloveniji je njeno premoženje vredno približno več milijard evrov,«*je izpostavil. Pojasnil je, da država močno financira katoliško Cerkev, čeprav je v naši ustavi določeno načelo ločitve države in verskih skupnosti. »Države, ki je očitno pod vplivom Cerkve, ne moti, da ji ne bi vsako leto dajala več milijonov evrov za njene potrebe,«*je dejal. Pri tem je omenil delno plačevanje prispevkov duhovnikov in financiranje delovanja teološke fakultete. Began meni,**

da Karitas hkrati s pomočjo revnim deluje predvsem s ciljem širiti katoliško vero, ta cilj pa naj bi bil skrit za dobrodelnostjo. Prepričan je, da ta organizacija za svoje delo ne namenja svojega denarja: »Karitas ubogim pomaga s tujim denarjem, ne s cerkvenim. Denar zbira od drugih in ga posreduje revnim.«

Krst dojenčkov Began vidi le kot rekrutacijo novih članov. Sprašuje se, koliko članov bi ta institucija imela, če bi verniki vanjo vstopili ob polnoletnosti, ko bi se o svoji veroizpovedi lahko odločali sami. »Jezus je dejal, najprej učite, nato krstite. Cerkev deluje proti zapovedi, ki jo je dal Jezus, hkrati pa krši Slovensko ustavo v členu, ki tudi dojenčkom zagotavlja svobodo vesti oz. veroizpovedi.« Dotaknil se je tudi problema pedofilskih škandalov, ki se dogajajo po vsem svetu, države in Cerkev pa jih po njegovem prepričanju poskušajo pomesti pod preprogo. Began je svoje knjižno delo zaključil s pozivi družbenim subjektom (staršem, državi in politikom) k spremenjenemu ravnanju do Cerkve. (V. T.)

18. 3. 2011